

Razne novice

Nov kovani denar bo predan prometu. S 16. avgustom bodo predali prometu nove kovance po 50, 20 in 2 din ter po 50 p. Nov kovani denar je iz aluminija ter bron in je bil prvič izdelan v naši novi kovnici v Beogradu.

Konjske dirke na Cvenu pri Ljutomeru. V nedeljo, 13. avgusta, se bodo na Cvenu pri Ljutomeru vršile jesenske kasaške in galopske dirke. Jugoslovanski derbi pa se bo vršil na praznik, 15. avgusta. Začetek vsakokrat ob 14.30. Letošnje dirke bodo največje, kar se jih je doslej vršilo na Cvenu. Prijavljeni so konji iz Beograda, Zagreba, Ljubljane, Maribora in iz dunavske banovine. Vabimo prijatelje konjskega športa, da se teh dirk v velikem številu udeležijo!

Novo kolodvorsko poslopje v Gornji Radgoni. Novo kolodvorsko poslopje v Gornji Radgoni je že dograjeno in bo izročeno svojemu namenu 3. septembra. Sedaj bo že vendar enkrat zginila lesena baraka, katera je doslej služila kot kolodvorska postaja.

Najdena plošča z rimskim napisom. Pri popravilu banovinske ceste v Sp. Doliču pri Vitanju je zadel cestar na Temnikovem posestvu tik ob cesti na kos kamnite plošče z rimskim napisom. Plošča je dolga pol metra ter prav toliko široka. Ko bodo našli še preostali del plošče, bodo strokovnjaki skušali prečitati in raztolmačiti napis na plošči.

Konec stavke pekovskih pomočnikov v Celju. Po poročilu našega lista je trajala v Celju nekaj dni stavka pekovskih pomočnikov. V minulem tednu je bila na mestnem poglavarstvu podpisana pogodba, sklenjena med Združenjem pekovskih mojstrov v Celju in pekovskimi pomočniki. Dosedanja pogodba je vsebovala določbo, da lahko odteguje mojster pomočniku po 100 din na teden za hrano. Mojstri so pri zopet podaljšani prejšnji pogodbi

Nežna otroška koža potrebuje moje zaščite. Ostri sončni žarki pečejo in prav otroci se posebno občutljivi za sončarico. NIVEA vsebuje EUCERIT, uspešno okrepevalno sredstvo za kožo, ki daje otroški koži večjo odpornost, da dobijo otroci zdravo in lepo rjavo barvo.

JAZ SEM TUDI OTROŠKI PRIJATELJI

178

pristali na to, da se zniža omenjeni odtegljaj od 100 na 70 din tedensko.

Obralci hmelja imajo od 1. avgusta do 30. septembra dovoljeno polovično vozino na železnici. Vsak obralec mora na svoji domači postaji kupiti celo karto in rumeno železniško legitimacijo K-13, ki stane 2 din. Ko izstopi, ne sme oddati karte, ampak jo naj obdrži z legitimacijo vred, da se bo po končanem obiranju lahko brezplačno odpeljal na svoj dom. Hmeljarji pa morajo obralcem preskrbeti od Hmeljarske zadruge potrdilo, da je oseba, ki se poslužuje polovične vožnje, oziroma brezplačnega povratka, bila res zaposlena z obiranjem hmelja. Potrdila se dobe brezplačno pri združnih poslovalnicah v posameznih občinah, v združni poslovalnici v žalcu in pri uredništvu »Slovenskega hmeljarja« v Celju.

Važno opozorilo k razpisu za sprejem v obrtno šolo pri delavnici državnih železnic v Mariboru. Dodatno k naši objavi v »Slov. gospodarju« z dne 19. julija nam vodstvo šole sporoča, da mo-

rajo kandidati za sprejem v gornjo šolo poleg objavljenega izpolniti predvsem še sledeče pogoje: 1. da imajo prosilci najmanj dva razreda srednje šole (gimnazije ali meščanske); 2. da prosilec ni mlajši kot 14 let in ne starejši kot 16 let in 8 mesecev na dan 1. oktobra 1939; 3. prošnja mora biti kolkovana z 10 dinarskim kolkom, priložiti pa je treba: a) izkaznico o domovinstvu, b) rojstni list, c) šolsko izpričevalo, d) obvezo in odobrenje staršev, e) navedeno spričevalo prosilca, ako ne prihaja neposredno iz šole. Zadnji rok za vlaganje prošnje je do 15. avgusta.

Dijaki-nižješolci iz gimnazije in drugih šol v Celju se sprejmejo pod zelo ugodnimi pogoji na stanovanje in vso oskrbo v konviktu sv. Cirila in Metoda. Prijave sprejema kapucinski samostan v Celju.

1133

PROSVETNI DOM NA PREVALJAH — NARODNA ZADEVA!

Davek na mačke

Angleško finančno ministrstvo je prejelo od društva za zaščito živali predlog, ki se mu je skoraj malo začudilo. Omenjeno društvo namreč predlaga finančnemu ministrstvu, naj uvede novo davščino, in sicer na mačke in tako državno blagajno podpre z novimi milijoni, ki bi posebno v današnjih časih kaj prav prišli, pa naj bi jih država porabila v kakršen koli namen. Preden je društvo za varstvo živali stavilo finančnemu ministru omenjeni predlog, je tajnik tega društva tudi ugotovil, koliko je danes v Angliji mačk. Prišel je do prave številke — 30 milijonov. Če bi vsi tisti, ki imajo doma mačke, plačali na leto samo po šest šilingov, bi prišlo v državno blagajno letno

V mrežah greha

31

»Kako zlat otročiček! Gotovo ste zelo srečni.«
»O, ja!« je odvrnila mati. Potem pa se je ozrla na moža, ki je spal na drugi postelji, in obraz se ji je nabral v bolestne gube.

Alojzija je čez čas položila otroka k materi in se poslovila. Hiteti je morala, da ne bi zamudila vlaka.

Spotoma je razmišljala o vsem, kar je ta dan videla in slišala. Najbolj jo je zanimala župnikova oseba. Primerjala ga je s s. Benigno. Oba sta bila angela usmiljenja, svetniški duši.

Nazadnje je začela razmišljati o štefanu. Vprašala se je, ali je prav, da vse prepuščajo samo molitvi in božji pomoči? Uvidela je, da bo tudi drugače treba poskusiti. Bog je vendar zato dal človeku pamet, da bi jo rabil.

Toda kaj storiti? Kelly je že vse poskusil, a zastonj. Napenjala je možgane, da bi našla kak izhod. Tri osebe so več vedele o umoru, kakor so bile izpovedale: Skanlon, Grenhut in Nina. Ko bi mogla izveči iz njih kako priznanje. O Grenhutu je vnaprej vedela, da ne bo hotel nič povedati, ker se boji kazni, ki bi ga zadela zaradi krive prisega. Preostaneta torej Skanlon in Nina.

Preden je bilo pota konec, je že imela gotov načrt. Sklenila je, da bo najprej obiskala Kellyja in mu vse razložila, potem pa bo poskusila srečo pri Skanlonu in Nini.

22.

Alojzija se je naslednjega dne podala h Kellyju. Šla je v palačo trgovske zbornice, ker je sedaj tam imel lepo pisarno.

Ko je stopila, se je dvignila iz pisalnega stroja mlada tipkarica rjave polti. V Alojziji se je vzbudila ljubosumnost.

»Z gospodom odvetnikom bi rada govorila.«

»Gospod doktor je odsoten,« je odvrnila tipkarica. »Čez kaka dva tedna se bo vrnil.«

»Kam je odšel?«

»Oprostite, ne smem povedati, ker je tajnost.«

Alojzija je odšla. Hitela je k Skanlonu. Tudi tam ni imela sreče. Skanlon je bil v prestolici na sejah parlamenta. Sprejela jo je bivša tovarišica.

»O, kaka čast!« je vzkliknila hinavsko. »Kdo bi si mislil, da nas boste počastili z obiskom.«

S prošnjo sem prišla,« je resno odvrnila Alojzija. »Rada bi vedela za naslov Nine Mateskas.«

»Čemu vam bo njen naslov?«

Alojzija se je za trenutek obotavljala, potem pa rekla:

»Neko sporočilo imam za njo.«

Tipkarica je odprla miznico in brskala med spisi. Ko je našla prvega, se je vsedla k stroju in natipkala Ninin naslov.

»Hvala lepa!« je kratko dejala Alojzija in se poslovila.

Dekletu je bilo nekam tesno pri srcu. Dosedaj ni imela sreče. Kaj neki jo čaka pri tretjem obisku.

Obžalovanja vredni slučaj

Žeparji na delu. Po stari navadi si izbirajo žeparji najrajši gneče, med katerimi najlaže vršijo svoj tatinski posel. Žeparska družba se je pojavila na Mariborskem tednu koj prvi dan. Eden od izvežbanih uzmovičev je izmaknil mariborskemu odvetniku dr. V. Rapotcu denarnico s 300 din, železničarjevi ženi Mariji Znidarič pa ročno torbico, v kateri je hranila 1800 din.

Dodatki in pojasnila k sleparijam laži-železniškega uradnika. Zadnjič smo poročali o večjih sleparijah, katere si je privoščil v Mariboru v uniformo železniškega uradnika preoblečeni slavonski zidar, kateri je bil slednjič aretiran v Ptuj. K našemu poročilu v zadnji številki moramo dostaviti, da se piše prijeto goljuf Stevo Vuksan iz Belovara. Po poklicu je zidar pri železnici, oženjen in ima dva otroka. V Belovaru si je prilastil železniško karto, ki mu je omogočala brezplačno vožnjo po vseh progah, in sicer v drugem razredu. Ko je imel vozovnico, si je nabavil novo uniformo železniškega uradnika ter je ponaredil nekaj legitimacij na razna izmišljena imena. Ko je imel vse za na pot, se je lotil sleparskih voženj po državi in se je parkrat pripeljal tudi v Maribor. Ugotovilo se je tudi že, kam je prodal predmete, ki jih je v Mariboru izvalil raznim trgovcem. Radio aparat, ki ga je »kupil« za 6800 din, je zastavil v Bosanskem Novem za 700 din, pisalna stroja, ki ju je izvalil od mariborskih tvrdk Kleindienst in Posch ter Karbeutz, je prodal v Zagrebu, harmoniko, katero je »nabavil« pri Weixlu, pa je prodal v Beogradu. Vuksana so sedaj izročili sodišču.

Napad na lovskega čuvaja. V gozdovih blizu Frama so trije viničarji napadli tamkajšnjega lovskega paznika Antona Keršiča ter ga precej hudo poškodovali. Napadli so ga zaradi zajcev, ki so jim požrli fižol.

Vlom v zidanico. Na Gornji Polskavi pri Pragerskem so neznanci vdrli in izropali

zidanico mariborskega odvetnika dr. Hojnika, ki je oškodovan za 5000 din.

Tatvina na veseličnem prostoru Celjskega tedna. Na veseličnem prostoru Celjskega tedna je sunil nekdo ženi prodajalca čevapčičev aktovko, v kateri je imela 2100 din gotovine, srebrno uro in hranilno knjižico Poštne hranilnice z vlogo 5000 din.

Sleparski preprogar. Ob priliki Celjskega tedna se je nateplo v mesto več prodajalcev preprog iz Bosne. Eden od bosanskih preprogarjev se je pokazal kot nevaren slepar. Prišel je k nekemu inženirju in mu je zastavil za posojilo 4000 din preprogo, o kateri je trdil, da je vredna najmanj 12.000 din. V resnici je bilo dobiti za bombaževinasto preprogo 800 din. Najbrž isti goljuf je izvalil od neke gospe 1200 din proti zastavi preproge. Čez nekaj dni je poslal h gospe nekega možkega s pismom, v katerem jo je prosil, da bi mu izročila preprogo, ker ima zanjo dobrega kupca. Obljubil je, da ji bo vrnil takoj izposojeni denar. Dobra gospa je nasledla goljufu, katerega ni bilo več na spregled in je na podoben način osleparil še več oseb. S posojilom na dragoceno preprogo je bila v Murski Soboti ogoljufana neka gospa za 20.000 din.

Vlom v trafiko. V noči so vlomili neznanci v Rebernikovo trafiko pri Majdičevi kapeli na Sp. Hudinji pri Celju. Vlomili so vrata s ceste ter odnesli cigaret in drugega blaga za 1000 din.

Neznanec umoril in oropal gospodinjico ter gospodarja. Pri Sv. Barbari v okolici Škofje Loke so našli na polju pred hišo smrtno zabodeno z nožem v hrbet gospodinjico Franciško Hribnik, po domače Jamnico.

Vsi, ki mnogo jede in stalno sede ter trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

Hišna vrata so bila zaklenjena in gospodarja ni bilo nikjer. Ko so prišli orožniki iz Škofje Loke, so odprli vrata in zagledali v hiši mrtvega gospodarja Janeza Hribnika, ki je bil pokrit s plahto. Na mizi je bila prazna denarnica, v odprtem predalu omare pa še zlata verižica.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Prejšnji teden je v cvetu mladosti zatisnil oči k večnemu počitku g. Gabrijelčič Nikolaj, gojenec pomorske vojne akademije in sin tukajšnjega šolskega upravitelja. Zavrtna bolezen, ki ga je že dalj časa mučila, mu je izčrpala fizične moči, zato je boleznijo podlegel. Pogreb je bil veličasten. Naj počiva v miru, užaloščenim preostalom pa izrekamo sožalje! — Z novim šolskim letom bo odprta v prostorih trgovskega doma zasebna dvorazredna trgovska šola, ki bo imela pravico javnosti ter bodo njeni učenci lahko nadaljevali študij na trgovski akademiji in pri odsluženju vojaškega roka bodo imeli pravico služiti skrajšan rok. V šolo bodo sprejeti učenci in učenke, ki dokažejo, da so uspešno dovršili štiri razrede gimnazije ali meščanske šole z malo maturo. Ker je za to šolo veliko zanimanja, zato naj zainteresirani čimprej vložijo prijave s potrebnimi podatki. — Naš aglini SK Mura bo 20. avgusta proslavil 15 letnico obstoja in uspešnega dela. — Dne 3. avgusta je zapustil svojo domovino naš izseljenski duhovnik g. škafar Ivan ter je odpotoval v Nemčijo med naše sezone delavce, katerim bo nekaj časa delil duhovno tolažbo. To je že njegova druga letošnja pot med naše ožje rojake, ki si v potu svojega obraza s krvavimi žulji služijo vsakdanji kruh izven domovine. Ni še namreč dolgo, da se je vrnil z enomesečnega potovanja iz Slavonije in Vojvodine, kjer je obiskoval naše Prekmurce in Medjimurce, zaposlene na veleposestvih. Želimo mu, da bi bilo njegovo duhovno poslanstvo prav zelo uspešno!

Bogojna. Po preteku enega leta se je naš kraj ponovno razveselil, ker smo tudi letos imeli novomašnika, in to g. Gutman Jožefa, ki je dne 30. julija imel pri nas novo sv. mašo.

Roka se ji je tresla, ko je pozvonila pri vhodu Nininega stanovanja. Iz sobe je slišala ženski in otroški glas. Ko so se vrata odprla, je pred seboj zagledala Nino in fantka kakih desetih let.

»Pojdi,« je rekla Nina fantu, »in glej, da boš prihodnjič boljše pripravljen, drugače bo ples.«

Fantek je odhitel, Nina pa se je obrnila k Alojziji in jo povabila v sobo. Pomudila ji je stol, sama pa se je vsedla h klavirju.

»S čim smem postreči?« je vprašala ljubeznivo.

Alojzija je začudeno strmel na vanjo. Ni si mogla predstaviti Nine v vlogi morilke in lažnivke.

»O Štefanu Kmicic bi rada z vami govorila,« je brez uvoda začela.

Nina je za trenutek otrpnila. Oči so se ji razširile in je nepremično strmel na Alojzijo.

Alojzija je opazila Ninino zmedenost in jo je hotela izrabiti. Pretresljivo je začela govoriti o Štefanovi žalostni usodi. Opisala je njegovo trpljenje v ječi. Svoje pripovedovanje je zaključila z besedami:

»Vi ga lahko rešite, če izjavite, da je nedolžen. Ali bi hoteli to storiti?«

Nina se je med Alojzijinim govorom spet zbrala. Na vprašanje je mirno odgovorila:

»Če je on nedolžen, kdo je potem izvršil umor?«

Alojzija ji je močno zrla v oči in odgovorila:

»Vi!«

»Jaz?« je vprašala Nina tako začudeno, kakor da bi danes prvič slišala to sumnjo. Nato je primaknila stol k Alojziji in z ostrim glasom rekla:

»Jaz ne vem, kdo ste in kaj hočete, a vendar vam bom povedala svojo zgodbo. Štefan Kmicic je uničil moje življenje. Izbral je mojo nedolžnost in nevednost, potem pa ubil moža, ki me je ljubil. Nazadnje pa je še mene obdolžil. Toda dobil je, kar je zaslužil. Ali veste, kaj mi je ta človek storil? Dve leti sem prebivala zaradi njega v najbolj umazanem zaporu. V zaporu sem zbolela. Če se dr. Skanlon ne bi zavzel zame, bi sedaj že bila pod zemljo. On je izposloval, da so me poslali v bolnico. Po ozdravitvi sem prišla domov. Mati je rekla, da bi se preselili v kraj, kjer me nihče ne pozna. Nisem hotela, ker sem hotela pokazati, da sem nedolžna in se ne bojim živeti med ljudmi, ki me poznajo. Toda ljudje so hudobni. Prezirajo in obsojajo me. Vključ vsemu prizadevanju sem do sedaj mogla najti enega edinega učenca. Ali veste, kaj to pomeni? Počasno smrt za me in mater. Uboga mati, koliko trpi! In glejte, vsega tega je kriv Štefan. Če bi me on ne bil premotil, bi sedaj bila žena Kazimira Pavloniša. In vi ste se drznili priti sem s prošnjo, naj bi rešila tega človeka iz ječe? Iz tega nič ne bo! Sedaj bi ga rešila, potem bi pa nazadnje še mene ubil.«

»Tega se vam ni treba bati. Štefan ni človek, ki bi mogel koga umoriti.«

»Ne? Ali ni umoril Kazimira?« je skoraj divje zavpila Nina.

»Ne!« je mirno odvrnila Alojzija. »In tudi vas ne bo umoril in sicer tem manj, ker vas še vedno ljubi.«

približno deset milijonov funtov šterlingov. Pravijo, da je finančno ministrstvo začelo takoj razpravljati o tem predlogu in da je zelo verjetno, da bodo v najkrajšem času v Angliji obdavčene vse mačke.

Nenavadni kuhinjski recepti

Neka francoska tovarna gramofonskih plošč poroča, da je lani svoj najboljši božični promet imela s kuhinjskimi recepti na teh ploščah. Izdala je že 250 plošč in vsaka vsebuje po dva recepta. Čudno je to, da so takšne plošče kupovali skoraj samo možje. Zdi se, da so se jim delale silne v ustih že pri samem poslušanju, kako je dražesten ženski glas našteval vse mogoče slastne sestavine še slastnejših jedi.

(Dalje sledi)